

надзиравахе всичкитѣ ученици, които съ рѣдъ дохождахъ единъ по единъ, за да си кажѣтъ уроцитѣ, било на грѣцки, било на черковно-славянски (псалтирь, Часословъ, букварь и пр.), било на черковно-старосвятогорско пѣние, било на новото, тогазъ скоро изобретено, (1800) било на смѣтаніе (четритѣ дѣйствія), било да имъ се прѣгледа краснописанието (тогавашното) и това траяше до обѣдъ, като почнѣше отъ изтичаніето на слънцето, когато вече се надпрѣварвахъ да дохождатъ ученицитѣ подъ опрѣдѣленъ отъ вечеръ надзирателъ и да чакатъ съ страхъ и почитание учителя си, който дохождаше, изчиташе опрѣдѣленната молитва и наднаваше се да се испитватъ. Щомъ додеше обѣдъ и се дадеше за това знакъ отъ учителя, всичкитѣ уморени отъ четение и смѣвние на едно мѣсто, радостни ставахъ и като се нарѣдѣхъ, и които си носяхъ обѣдъ и които не, и като се изчетѣше обѣдната молитва, едни си отивахъ да ѣдѣтъ у тѣхъ, а другитѣ, като си вземехъ отпрѣдѣ си наредения обѣдъ, насаѣдвахъ въ сръдцата на едно мѣсто, дѣто тихо и мирно се наѣдвахъ пакъ съ надзирателъ, ставахъ, изчитахъ си изискуемата молитва подиръ обѣдваніето и се чакахъ, да се съберѣтъ всички и тогава да си полѣгнатъ, до колкото трае и учителевия сънъ, когато ставахъ всички и пакъ си учѣхъ новия урокъ, а тѣй два пѣтя се алаксвахъ (т. е. вземахъ два пѣтя на день урокъ), дору додеше вечерното време за разпущаніе. И тѣй се вижда, че не бѣше възможно на съвѣстнитѣ учители, да си свършатъ работата въ по-малко отъ 8 часа, при които можемъ да присѣединимъ и маянието вечеръ, да се распитатъ и накажѣтъ всичкитѣ, които сж безчинствували, или прѣди обѣдъ, или на обѣдъ, и чакъ тогава ги распуцахъ! Не бѣше позволено и по пѣтя да безчинствуватъ, защото ги записваше опрѣдѣления надзирателъ и се наказвахъ за това, както и родителитѣ имъ заявяхъ за домашното имъ повѣдѣние.